

ترس صدام از اشاعه افکار امام خمینی

۵ خرداد ۱۴۰۰ ساعت ۱۹:۳۰

شاه در گفت و گو با احسان نراقی: پس از آنکه مصطفی بارزانی و یارانش تصمیم گرفتند که دیگر علیه رژیم عراق جنگ نکنند و ما هم اجازه دادیم که به ایران پناهنده شوند، آنوقت دیگر صدام حسین دلیلی نمی‌دید که مخالفین ایرانی و خصوصاً خمینی را نزد خود نگهدارد.

امام بعد از سیزده سال اقامت اجباری در عراق، به یکباره به سمت فرانسه رفت. در رابطه با این تصمیم برخی معتقدند که شاه از دولت عراق چنین تقاضایی نموده بود، برخی نیز بر این باور هستند که **صدام حسین** از ترس اشاعه افکار و اندیشه‌های امام تصمیم به اخراج ایشان گرفت.

«آنچه در این میان مغایر جلوه می‌کرد این بود که رهبران عراق موفق شدند تا چنین به افکار عمومی القاء نمایند که فکر دور کردن آیت‌الله خمینی، توسط مقامات ایرانی ارائه شده است، یعنی به هنگام ملاقات وزرای خارجه دو کشور، در حاشیه مجمع عمومی سازمان ملل به سال ۱۹۷۸ (۱۳۵۷). اگر خوب متوجه شده باشم، صدام حسین که معاون رئیس جمهور بود، به همراه دوستانش موفق شد مسئولیت این اخراج را انحصار به گردن ایرانی‌ها بیندازد و خود را از تأثیر متزلزل کننده آیت‌الله خمینی برهاند. ضمناً علانی گفت که عراقی‌ها قادر هستند در این میان امتیازاتی از ایرانی‌ها دریافت کنند.»

شاه که گوئی حس می‌کرد به وی اهانت شده، چنین ادامه داد:

ما، مدت‌های مدید است که می‌دانیم رژیم بعث تاب تحمل وجود خمینی در عراق را از دست داده است. در واقع، تا سال ۱۹۷۵ (۱۳۵۴) یعنی زمان انعقاد قرارداد الجزیره، بعث بر آن بود که عراق را به صورت مرکز مخالفین مختلف ایرانی در آورد، زیرا بدین نحو می‌خواست ما از حمایت کردهای عراقی دست برداریم. پس از آنکه مصطفی بارزانی و یارانش تصمیم گرفتند که دیگر علیه رژیم عراق جنگ نکنند و ما هم اجازه دادیم که به ایران پناهنده شوند، آنوقت دیگر صدام حسین دلیلی نمی‌دید که مخالفین ایرانی و خصوصاً خمینی را نزد خود نگهدارد، به ویژه که خمینی - آن انقلابی مسلمان - دولت کاملاً غیر مذهبی او را به خطر می‌انداخت.»

منبع: احسان نراقی، از کاخ شاه تا زندان اوین، ترجمه سعید آذری، تهران، مؤسسه خدمات فرهنگی رسا، ۱۳۷۲، صص ۷۳-۷۴

آدرس مطلب :

<https://www.cafetari.kh.com/news/48355/ترس-صدام-افكار-اشاعه-خميني-امام-افكار-اشاعه-صدام-ترس>